

בראשית - לו ע"ב

ג' שנים-ש"א:
יב חמש

תיטיב מעשיך, אז שאת. מה זה שאת? כמו שכתוב (בראשית ט) יותר שאת. שהרי לבכור יש שבח יותר בכל פמיך, ותלו依 במעשי. ועל זה אם תיטיב שאת, ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ.

מה זה ה' לפתח? זהו פתח שלמעלה שפמנו יוצאים דינם על מעשים רעים של הקulos. פתח, כמו שנאמר (תהלים קיח) פתחו לי שעריך ארך. ולאותו פתח - חטא רובץ, זה מלוך הפטות, והוא עתיד להפרע ממק. בא ראה, בראש השנה נולד אדם. בראש השנה והדאי סוד למעלה ולמטה. ראש השנה למעלה. ראש השנה למטה. בראש השנה עקרות נפקדות. מעין לנו שבראש השנה זה קיה? שפטוב (בראשית כ) וזה פקד את שרה. וזה דוקא זה ראש השנה. ומשום שאדם יצא בראש השנה [ניא] בדין, והעולם עומד בדין, ומשום פך לפתח ודאי. חטא רובץ - כדי להפרע ממק. ואליך פשיקתו - עד שתתshed.

ואתה تمשל בו - סוד הוא, שבחוב (נחמיה ט) ואתה מהיה אתה כלם. מכאן אמרו, לא שולט הקדוש ברוך הוא אלא בזמנו שישמו רשות העוזם. ועל זה, בין שמליך הפטות לשמיד אונם, או הקדוש ברוך הוא שולט עליו שלא יצא להרע לעולם, שכתוב ואתה تمשל בו (בתשובה). ואתה דוקא. אמר רבינו יצחק, בקשר של המהלך המושל מצוי. רבינו יהודה אמר,

ואתה تمשל בו - בתשובה. רבינו יוסי אמר, בשינויו אתם דורות של קין הולכים בעולם, כי ממלחיכם את הארץ, וכי דומים לעליונים ומחותנים. אמר רבינו יצחק, עז"א ועוזא"ל,

עובך שאת. מי שאת. ברכתי (בראשית ט) יתר שאת דהא בוכרא שבחה אית ליה בכלא תדייר. ותלייא בעובדזה. ועל דא אם תיטיב שאת. ואם לא תיטיב לפתח חטאת רובץ. מי לפתח. דא פתחא (דף לו ע"א) דלעילא דמניה נפקין דינין על עובדין בישין דעלמא. פתח כמה דעת אמר (תהלים קיח) פתחו לי שעריך ארך. ולההוא פתח, חטא רובץ דא מלך הפטות. והוא זמין לאתפראע מינך. היא חזى, בראש השנה אתיlid אדם. בראש השנה ודקאי רזא לעילא ומתא. בראש השנה לעילא. ראש השנה למתא. בראש השנה עקרות נפקדות. מגן דבראש השנה הוה. דכתיב, (בראשית כא) ובין שקד את שרה וכי דיקא דא ראש השנה. ובגין דגפיק אדם מרראש השנה (ר"א ונפיק) נפיק בדין וועלמא קיימא בדין. ובגיני פך לפתח ודקאי. חטא רובץ בגין לאתפראע מינך. ואליך תשיקתו עד דתשתצאי.

ואתה تمשל בו. רזא הוא דכתיב, (נחמיה ט) ואתה מהיה אתה כלם. מכאן אמרו לא שליט קדשא בריך הוא אלא בזמן דישתצון חייבי עצמא. ועל דא כיון מלך הפטות ישציא לוזן. בדין קדשא בריך הוא שליט עליי דלא יפיק לאבא שא עצמא דכתיב ואתה تمשל בו (תהייבא) ואתה דיקא. אמר רבינו יצחק בקוטרא דפלגא קפסירה (קסטריא) שכיח. רבינו יהודה אמר ואתה تمשל בו בתיבתא. רבינו יוסי אמר בד הו אונן דין דין אולין בעולמא הו מטרטשי ארעה והוא דמיין לעלאו ותתאי.

אמר רבינו יצחק עז"א ועוזא"ל בד נפלו מאמר קדושתיהו מלעילא, חמי בנת